

## Uitspraak Raad van Tucht

Kenmerk RBT:2025:003

klachtnummer 6685.01.08-110.49

**uitspraakdatum: 11 maart 2025**

### Uitspraak van de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag

inzake de klacht van

**[A]** te **[B]** (hierna te noemen: klager)

tegen

**[C]**, kantoorhoudend te **[D]** (hierna: beklaagde)

#### 1. Loop van het geding

1.1 Op 21 mei 2024 heeft klager bij de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Raad) een klacht ingediend tegen beklaagde.

1.2 De op grond van artikel 9 van het Reglement Tuchtrechtspraak RB zoals geldend vanaf 1 januari 2016 tot 1 september 2024 (hierna: het RTRB) voorgestelde mediation heeft niet plaatsgevonden.

1.3 Beklaagde heeft op 8 juli 2024 een verweerschrift ingediend.

1.4 Klager heeft een conclusie van repliek ingediend.

1.5 Beklaagde heeft een conclusie van dupliek ingediend.

1.6 De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaats gevonden door middel van een beeldverbinding op de zitting van de Raad van 3 december 2024 te Den Haag. Daarbij zijn verschenen en gehoord klager vanuit [E] en beklaagde vanuit zijn kantoor.

1.7 Van het verhandelde ter zitting zijn op de voet van artikel 12, vijfde lid van het RTRB, geluidsopnamen gemaakt.

#### 2. Feiten

2.1 Beklaagde was van 1 januari 2004 tot 1 februari 2021 als belastingadviseur werkzaam als lid van de maatschap [F] te [D], en is als lid van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Vereniging) als "RB" ingeschreven.

2.2 Klager en diens toenmalige kantoor [G] waren gedurende de gehele in 2.1 bedoelde periode zakelijke relaties, cliënten, van [F].

2.3 In 2016 heeft klager aan beklaagde aangegeven in 2017 te willen emigreren naar [E].

2.4 Op 17 november 2016 heeft klager in een e-mail naar beklaagde onder meer geschreven:

“Ik neem aan dat jij deze maand nog met een advies komt inzake het emigratiemoment.

(...)

Ik wacht jouw advies af. En zal volgende week nadat jij hebt aangegeven wat er uit het gesprek/emailwisselingen met [H] is gekomen met hem kennismaken.”

2.5 In een e-mail van 27 oktober 2017 heeft klager aan de heer F. [H] ([H]), zijn [E] belastingadviseur, geschreven (vertaald uit het [E] met Google translate):

“In maart 2017 ga ik permanent in mijn huis in [B] wonen. Mijn belastingadviseur bekijkt wanneer en hoe ik ga emigreren. Als mijn belastingadviseur ernaar heeft gekeken en mij advies heeft gegeven, laat ik het je weten. Mijn belastingadviseur neemt waarschijnlijk contact met je op. Ook zou ik je willen vragen of je iemand weet die een verzekering kan regelen voor meubels (etc) in de woning (na verhuizing), auto en aansprakelijkheid.”

2.6 Beklaagde heeft in 2016 en begin 2017 inkomensprognoses opgesteld waarbij de Nederlandse belastingheffing in kaart is gebracht van de emigratieplannen van klager. Een belangrijk punt daarbij was de afkoop van pensioen in eigen beheer van klager, waarbij aspecten in het kader van de Wet Uitfasering Pensioen in Eigen Beheer een rol speelden. Ten einde in dat kader van een fiscaal gefaciliteerde vrijval gebruik te kunnen maken, diende de afkoop van het pensioen plaats te vinden op een moment waarop klager nog Nederlands binnenlands belastingplichtige was. Beklaagde heeft in de prognoses in een afzonderlijke kolom “Waar belast?” met betrekking tot de diverse inkomenscomponenten van klager aangegeven of dat deze in Nederland (“NL”) dan wel in [E] (“I”) zouden worden belast en daarbij tevens bedragen opgenomen van de (geschatte) verschuldigde inkomstenbelasting en de [E] belastingheffing.

2.7 In zijn e-mail van 28 december 2016 heeft beklaagde aan klager onder meer geschreven:

“Ik adviseer je wel met klem om de officiële inschrijving in [E], de uitschrijving bij de gemeentelijke Basisadministratie Persoonsgegevens in Nederland alsmede de notariële levering van jouw woning in Nederland uit te stellen, totdat alle formaliteiten m.b.t. de afkoop van het eigen beheerpensioen zijn geregeld.”

2.8 In zijn e-mail van 24 januari 2017 heeft beklaagde daarover aan klager onder meer geschreven:

“Bijgaand tref je de officiële reactie van de Belastingdienst aan op onze brief van 25 november jl. In deze brief geeft de Inspecteur aan dat hij in grote lijnen instemt met de door ons veronderstelde fiscale gevolgen van jouw voorgenomen emigratie naar [E] en de eventuele zetelverplaatsing van [G] waar destijds nog over werd gedacht.

(...)

Van groter belang voor jouw pensioenplanning is, dat gisteren bekend is geworden dat het aan te passen Wetsvoorstel Uitfasering Pensioen Eigen Beheer op z’n vroegst 1 april 2017 ingaat. Idealiter zou je jouw officiële verhuizing/migratie naar [E] daarom het beste kunnen uitstellen tot na die datum.”

2.9 In zijn e-mail van 7 februari 2017 heeft beklaagde aan klager onder meer geschreven:

“Zoals toegezegd tref je hierbij de definitieve versie van jouw inkomens-/pensioenplanning aan. Hierin zijn met name de met Aegon overeengekomen pensioen- en lijfrente-uitkeringen meegenomen, is ervan uitgaat dat je op 1 mei 2017 naar [E] emigreert, waarbij het pensioen in eigen beheer van [G] in april 2017 belast wordt afgekocht (...)”

2.10 De afkoop van het pensioen heeft in april 2017 plaats gevonden.

2.11 Klager is op 1 juni 2017 vanuit Nederland geëmigreerd naar [E].

2.12 Omdat de door beklaagde aan klager gegeven inkomensprognoses afwijken van de werkelijkheid, is er in het voorjaar van 2019 een discussie ontstaan tussen klager en beklaagde. In zijn e-mail van 10 april 2019 aan klager heeft beklaagde daarover onder meer geschreven:

“Al eerder heb ik aangegeven dat het me spijt, dat in mijn inkomensprognose de [E] belastingheffing – of beter gezegd, de wijze waarop [E] voorziet in de aftrek ter voorkoming van dubbele belastingheffing – niet correct was meegenomen. Dat is mijn fout, waarvoor Ik je niet alleen mijn welgemeende excuses heb aangeboden, maar als compensatie ook om jouw aangifte over 2018 kosteloos op te stellen.”

2.13 Bij brief van 16 november 2023 heeft klager aan beklaagde onder meer geschreven:

“Wellicht heb je van je ex-collega's van [F] inmiddels vernomen dat ik in [E] ben geconfronteerd met een enorme [E] inkomstenbelastingaanslag over 2017. In eerste instantie is er een aangetekende brief gekomen met daarin door de [E] belastingdienst berekende [E] inkomstenbelasting 2017, rente en boetes van totaal € XXX. Het betreft nog geen aanslag, maar een uitnodiging om over de voorgenomen aanslag [E] inkomstenbelasting 2017 in gesprek te gaan (...).

De [E] belastingdienst heeft in deze brief genoemd dat dit voornemen gebaseerd is op de 183 dagen regeling.

[I] heeft in september 2023 in overleg met [J] mij informatie toegestuurd over de 183 dagen regeling. Daaruit is gebleken dat de [E] belastingdienst deze inkomstenbelastingaanslag inderdaad kan opleggen over het gehele (wereld)inkomen 2017 omdat ik in 2017 meer dan 183 dagen in [E] heb gewoond. En dat is dus ook gebeurd.

[I] heeft aangegeven dat het belastingverdrag [E] - Nederland de 183 dagen regeling niet op zij zet en dat de in Nederland betaalde inkomstenbelasting het enige is dat op de [E] heffing in mindering zou kunnen worden gebracht.

Mijn fiscalist [H] heeft mij geadviseerd akkoord te gaan met de voorgenomen aanslag om een aanzienlijke matiging van de boetes te realiseren. Na verrekening van de Nederlandse inkomstenbelasting en matiging van de boetes is op 23.10.2023 een aanslag vastgesteld van totaal € XXX.

(...)

Ik heb jouw adviezen gevolgd. Zoals jou bekend, is de emigratiedatum op 1 juni 2017 terechtgekomen omdat ik eerst in [E] tijd nodig had om mijn ziektekostenverzekering te regelen. Per 1 juni 2017 ben ik uitgeschreven bij de gemeentelijke basisadministratie van de gemeente [K].

Zou de emigratiedatum na 2 juli 2017 geweest zijn, dan had [E] geen heffingsgrondslag gehad. En zou deze belastingaanslag er dus niet zijn geweest.

Deze 183 dagen regeling heb jij mij nimmer genoemd in jouw advisering.

(...)

Je zult begrijpen dat ik door deze aanslag bijzonder geschokt ben. Een omissie van jouw zijde, een beroepsfout met enorme financiële gevolgen. Financiële gevolgen die ik op jou wil verhalen.”

2.14 Bij brief van 21 november 2023 hebben de voormalige maten van de maatschap [F] (waaronder beklagde), aan klager onder meer geschreven:

“Er is in het voortraject, in 2016 al, uitgebreid contact geweest met de betreffende belastingadviseur, de heer [H]. Het had naar onze stellige mening op de weg van de heer [H] gelegen om u op het bestaan van de woonplaatsfictie te wijzen, naar onze mening een vrij elementair onderdeel van uw emigratieplan. U kunt ons niet verwijten dat wij u dat niet hebben gemeld, nu wij alle zorgvuldigheid in het voortraject hebben betracht door uitgebreid te corresponderen met uw [E] adviseur. Het in kaart brengen van de [E] fiscale gevolgen.”

2.15 De bedoelde 183-regeling betreft een regeling van [E] nationaal belastingrecht, op grond waarvan, onder meer, degene die in een kalenderjaar meer dan 183 dagen in [E] woont, geacht wordt voor de [E] inkomstenbelasting het gehele kalenderjaar aldaar binnenlands belastingplichtig te zijn (naar zijn wereldinkomen).

2.16 Bij e-mailberichten van 4 april 2024 en van 18 april 2024 is aan klager, naar aanleiding van vragen van klager, namens de Raad een bericht gezonden, waarin aan klager wordt medegedeeld dat bij het eventueel indienen van een klacht nadrukkelijk de beoordeling van de ontvankelijkheid ook voorwerp van onderzoek zal vormen in een door klager mogelijk te entameren procedure.

In het e-mailbericht van 4 april 2024 is onder meer vermeld:

“Als uw klacht betrekking heeft op een handeling die meer dan 5 jaar geleden heeft plaatsgevonden, kan de Raad van Tucht uw klacht niet in behandeling nemen wegens niet-ontvankelijkheid.”

In het e-mailbericht van 18 april 2024 is onder meer vermeld:

“Een mogelijke uitkomst van de procedure zou kunnen zijn dat gezien de termijn (artikel 6.4) de klacht mogelijk niet-ontvankelijk is.”

2.17 Nadat beklagde op 29 april 2024 een bericht had ontvangen van klager waarin deze hem mededeelde te overwegen om bij de Raad een klacht tegen beklagde in te dienen, heeft beklagde in een e-mailbericht van 6 mei 2024 aan klager onder meer geschreven:

“Met enige verbazing heb ik kennisgenomen van uw mail van 29 april jl.

Op uw brief van 16 november 2023 is binnen een week, namelijk op 21 november 2023, schriftelijk gereageerd. In deze reactie van 21 november 2023 is duidelijk aangegeven dat [J], [M] en ik gezamenlijk reageren op de aansprakelijkheidsstelling. Deze aansprakelijkheidsstelling is hierbij gemotiveerd afgewezen.”

2.18 Op 21 mei 2024 heeft klager bij de Raad een klacht ingediend tegen beklagde.

2.19 Met ingang van 1 september 2024 is een nieuw RTRB in werking getreden. Op grond van de in artikel 29.1 van het nieuwe RTRB opgenomen overgangsregeling, blijft op deze klachtprocedure het RTRB van toepassing zoals deze luidde tot 1 september 2024.

### **3. De klacht en conclusies van klaagster en beklaagde**

3.1 Klager verwijt beklaagde in de onderhavige klachtprocedure, kort gezegd:

handelen in strijd met de artikelen 1.1, 5 en 8 van het Reglement Beroepsuitoefening, (RBU) doordat beklaagde:

3.1.1 Meermaals toerekenbaar tekort is geschoten in de advisering van klager m.b.t. diens emigratie naar [E], zowel ten aanzien van de inkomensplanning in 2018 als wat betreft het niet-informereren over de toepassing van de 183-dagen regel in [E] bij het vaststellen van de [E] binnenlandse belastingplicht;

3.1.2 Niet beschikte over voldoende deskundigheid op dit gebied om klager te adviseren en dat toch heeft gedaan.

3.2 Beklaagde stelt dat de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

3.3 Klager concludeert tot gegrondbevinding van de klachten zoals vermeld.

### **4. Beoordeling van de klachten**

#### *Ontvankelijkheid*

4.1 Artikel 6, vierde lid van het Reglement luidt:

“Een klacht die wordt ingediend na verloop van een jaar na de dag waarop de klager heeft kennisgenomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van het handelen of nalaten van het lid van RB tegen wie de klacht is gericht, wordt niet-ontvankelijk verklaard. Een klacht wordt steeds niet-ontvankelijk verklaard indien meer dan vijf jaren na dat handelen of nalaten zijn verstreken.”

4.2 De Raad stelt vast dat de klacht door klager op 21 mei 2024 bij de Raad is ingediend en dat de handelingen waarop de klacht ziet hebben plaatsgevonden in de jaren 2016 en 2017, en mitsdien méér dan vijf jaar voor het indienen van de klacht. De in [E] in te dienen aangifte inkomstenbelasting 2017 is in 2018 door [H] opgesteld.

4.3 De Raad heeft, na klager op de desbetreffende bepalingen in het RTRB te hebben gewezen, klager verzocht aan te geven waarom in zijn visie, de klacht niettemin zou moeten worden ontvangen. Klager heeft daartoe, met betrekking tot de 183-dagen kwestie onder meer aangevoerd:

“Bij een belastingcontrole is dat eerst in augustus 2023 gebleken. Dat is nog geen jaar geleden. De [E] belastingaangifte 2017 is in oktober 2018 verzonden aan de belastingdienst. Tussen ontvangst van deze aangifte en de brief inzake de voorgenomen belastingaanslag zit nog geen 5 jaar (het kennis kunnen nemen). Dat staat ook in artikel 6.4 van het Reglement Tuchtrechtspraak RB. Mij is niet eerder gebleken dat de belastingadviseur toerekenbaar tekort is geschoten in zijn advisering. Het zal vaker voorkomen dat eerst bij een controle van de

belastingdienst een probleem naar voren komt dat de belastingadviseur verwijtbaar is. Die termijn kan vijf jaar plus het verleende uitstel zijn. Dus het lijkt me merkwaardig dat de klacht niet ontvankelijk zou zijn. Dat zou niet billijk zijn. En daaraan dienen wetten en regelgevingen te voldoen.”

4.4 De Raad overweegt als volgt.

4.5 De bepaling van artikel 6, vierde lid, RTRB bevat een subjectieve verjaringsbepaling (verloop van één jaar na de dag waarop de klager heeft kennisgenomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen) en een objectieve verjaringsbepaling (meer dan vijf jaren na dat handelen of nalaten zijn verstreken). In deze klachtprocedure staat met name de vraag inzake de objectieve verjaringstermijn centraal.

4.6 De bepaling in artikel 6, vierde lid RTRB is dwingend en dient, ook indien daarop door een beklagde geen beroep wordt gedaan, door de Raad te worden toegepast. Een klager mag in een dergelijk geval evenwel niet door het aan de orde stellen van de ontvankelijkheidsvraag worden overvallen.

4.7 Het staat de Raad gezien het imperatieve karakter van de bepaling niet vrij daarvan af te wijken (vergelijk onder meer, Raad van Beroep 24 maart 2021, nr. B303-2019). Voor wat de termijn van vijf jaar betreft wordt dat nog benadrukt doordat in dat geval de regeling in RTRB bepaalt dat de klacht “steeds” niet-ontvankelijk wordt verklaard. Van een – zeer uitzonderlijk – geval zoals door de Raad beoordeeld in haar uitspraak van 21 september 2023, RBT:2023:007 (r.o. 4.5), waarin een adviseur een handeling voor zijn cliënt bewust had achtergehouden, is hier geen sprake. Dit betekent dat de onderhavige klacht niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

4.8 De stelling van klager dat de regeling van artikel 6, vierde lid, van het RTRB niet billijk zou zijn brengt de Raad niet tot een ander oordeel. De tekst van de betreffende bepaling is duidelijk en niet voor meerdere uitleg vatbaar. Er is naar het oordeel van de Raad ook geen sprake van een situatie die door het bestuur van de Vereniging, bij de vaststelling van deze bepaling in het RTRB, niet is voorzien. De Raad leidt zulks af uit de omstandigheid dat ook in het nieuwe RTRB zoals dat vanaf 1 september 2024 voor nieuw aan te brengen klachten geldt, in artikel 9, derde lid, van het nieuwe Reglement wederom de bepaling is opgenomen dat klachten steeds niet-ontvankelijk worden verklaard indien meer dan vijf jaren na dat handelen of nalaten zijn verstreken. Dit terwijl de onderhavige problematiek de afgelopen jaren meermaals aan de orde is geweest in de procedures bij de Raden van Tucht en Beroep van het RB en aldus bij het bestuur van de Vereniging bekend mag worden verondersteld.

*Slotsom*

4.9 De klacht is niet-ontvankelijk.

## 5. Kosten van de procedure

De kosten van deze procedure worden met toepassing van artikel 14.6 van het RTRB vastgesteld op € XXX. Deze kosten komen ten laste van klager.

## 6. Beslissing

De Raad:

- verklaart de klacht niet-ontvankelijk,
- veroordeelt klager in de kosten van de procedure, door de Raad vastgesteld op € XXX en bepaalt

dit bedrag wordt verrekend met de door klager gestorte waarborgsom.

Deze uitspraak is gedaan door mr.drs. M.G.J.M. van Kempen, voorzitter, mr.drs. R.E.M. van der Velden RB en drs. R. Ekhart-van der Laan RB.

De voorzitter,

(M.G.J.M. van Kempen)

Deze uitspraak wordt toegezonden aan klager en beklaagde. Een kopie van deze uitspraak wordt toegezonden aan het bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag.

Tegen deze uitspraak kunnen klager, beklaagde en het bestuur van de Vereniging RB binnen twee maanden na de dagtekening beroep instellen via de website [rb.klachtregeling.nl](http://rb.klachtregeling.nl).

Voor het instellen van beroep is een waarborgsom verschuldigd. Na het instellen van beroep ontvangt de indiener daarvoor een nota.